

קהלות ברבים ובישיבות ירושלם עתיק, והכל לשם פוליטיקה — מהשעה היא נתרבו בירושלם רקורי, וואן-סטעט ונס טו-סטעט ונשפי החנושות, רחמנא-ליצן, מעשי יונים סמס, והראינע בעצן וירושלם עבדון קרבווא, במרחק תחוב-שנת ממקום המקדש — והרב, מסא" מרומי יובית...

ואחרון אחרון חביב — ועדת-השוקלים בח... שנופלה על המצאה פשיטה ויפז ושלה למוכז את הפיט-כל, מאושר ומקויים בחמיטחב, ורק דבר אחד קטן שכחו, כנראה, — להוסיף גם את שמות הנכתרים...

ובאמת, למז להם לרטיח את השוקלים לכנא אל הקלפי ולזרק את קולותיהם! הבוק, ולהביא עיין מחלקת חלילה בקהל הקרוש הזה, כמו לגשל ביפו.

איני יודע מה היה בסיפו של הפרטי-כל הזה כי בינתיים נפל המסק ועל היריעה הוסיעו בעברית וכאנגלית, כמו בראי-נע, באותיות גדולות: שלום! להתראות! Good Night!

ברגע האחרון קכלתי הזמנה לחתונתו של ר' אבא-נקניק והנני ממחר להביע לו כזה את ברכתי מעומקא דליבא.

יהי רצון שיראה חיים ארוכים עם בת-גלו הגב' "מלטה" ויהי ביניהם קשר של קיטא, ולא יעלם זמ"ז ולא יברח זה מו, ככתוב ב"רנאטי שלחם, אפי' עז מות

על דסיטיא-אחרא ר"ל, והנה בא דאר היום-הזרד, כדרכו בקדשו, לפרסם את הדבר ברבים ושלטה בו עינא בישא, והענין נתבשל... מה עשה הרב גדול שלנו? הלך ונסע לחיפה, לקיים מה שנאמר בפרמרה של שבת זו: ואביא ארזכם אל ארץ הכרמל... ואמנת. מיטב שילך לשאיף רוח ולנוח בחדשי הקיץ להרי הכרמל היפז ולנאות דשא על שפת הים ולמשכנות שאננים, ואל ילך לקרלסברד... ואם יש מי שהוא זקיק חלילה למעינות רפואה, ילך לו לרכי גאיר בעל הנס, ואם יש אז נפשו לצאת ידיו חובת, נסיעה ציונית יפנה ל"דרי נורדוי" בים טבריה, כלומר לאניה הקטנה המשוקטת על פני הכנרת ואנכ יתענג על השלט הנהדר הערבי "שאמא"... ולמה נקרא שמה "שאמא"? מסתמא יש דברים בגוי והעקר-הוא שפירוש המלה הערבית דזו בעברית, "צפין" ובשפת לועז "נורד" (Nord) ונורד הוא "נורדוי" כידוע... ממש כמו ב"פריוויו" של שלום-עליכם: יצחק הוא איציק, איציק הוא אייויק ואייויק ואלטר היינו הך!

ואמנם נפלא הדבר: משעה שנוסדה בארצנו, הממשלה דמעולה של מלכותא דריקעא" ונשמע קול "החור" בירושלם, ונאספו הרבנים והחילוניים לשם, חוזק הדת בצווחא ובחברותא, ויסדו משרדים, ערכאות ופקידים בעלי משכנת בפולח-שמנת, ומסביב להם ספליגה של דוקטורים ופופוסורים, סרמורי-רמעות, שנוסעים ללונדון ולאמריקה, כיתבים מאפרים ודורשים ורישות ומקיללים

קל והומי: ומז, אשתקד שקבלתי מנדט משושן הבריה, דברתי בישב ירושלים, עכשו שובתי לקי קולות מירושלם נופא עאכו"כ? ע"כ טערה א'.

* * *

במערכת השניה של הקימדיה סיפיעה לפנינו לשכת "המזרחי"... ה"חיימי" הידוע מר. פ. עובד לפנינו בחוק חבורת חיימים וזימניות, פנקס השק"ים כידו חאחה, רושם בידו השנית ואומר: אזת, יהא, משלם שקל ל"מזרחי", ונס אחת, מעדיה, משלם שקל למזרחי; יהי רצון, כאילו שלמתם כלכם שקלים... ו"ננס" יעננו בקול וכסערוח חיסן: אמ — ירחם ה'. ועטי החרון מסזו ומכרה משובר לשיבר ומפיו הקטן הוא מוציא "ישמות" למאות. בינתיים נגש אליו אחד מהם, פושט ידו הרזה ומבקש מאתו שכר "מכירת-חמץ" זי... והמזכיר עומד ורושם שמות למאות, ומזדרז להבטיח למר נולדברג כי נשלחו 200 עונש ללונדון, כלומר ע"י העבריה מחשבון לחשבון, כפי מכסאו המדיני ויגמיש של אוסישקין, זיא שבמקום עשרת אלפים פונט שהם מקבלים מהמזכירות הציונית לשנה, יסכימו לקבל דפעם רק 9800 פונט...

רצה כנראה האימפריארי" (מנהל התיאטרון) של המזרחי בלונדון להביא לחערובה בקרלסברד, לא דוכים חלילה, אלא שני אריות גדולים, כדי להתרדי את התפשים ולהטיל איפה יתרה

השוקלים עי אספת השוקלים, כנהוג, אלא דוקא עי אנ"ש... ופי עומד אצלנו בראש ועדת-השוקלים? — על פרחק אחת אוסר אנכי; ו"נה בנוגע לקנדידים, הן בעל דרשן הרש לונצטו, ומזנן מאליו כי הקנדידט הראשון — והיו העיקרי — הייתי אנכי ואם תרצו לדעת, למשל, מי חתם בראש הכרזים ל"שוקלי ירושלים" וחכע טמש בפז מיקהל לבחור בו ראשונה — למז אכהד? הן זה אני ככבודי ובעצמי... חמיד אנכי, רבותי, על כל חתונה חמצאני, ועל כל צרה שלא חבוא — דנניו טמש כמו "לפליש" בירשונן, הקומדיה הידועה של טוליה, שהיה משמש גם עגלון, גם טבח וגם רקח לארנו דקצין, איה בשובי מ-קיוגים אקנה לי, כמזהה, טובעים שונים לחבוש לדאשי כדי להבחין בין חפקירי הרבים והשונים.

ואת דאמת אנד לכם, שהיה בדעתי לדחות את שעורי זה לעת אחרת -- עד שיוום המסך מעל אוחו השחוק שמשחקים לפנינו ונראז את הנכורים" בצורהם האמזית ולא מכוסים בפרנס המלאכותי (גרים בלעז) שהם מפרכים עצמם בו, אבל אין פנאי לדמתין, כי עוד מעט יסעו כלם לקרלסברד להצגה שניה, וגם אני בחוככי, כידוע, והרי נחפזים כלם דפעם כיוצאי מצרים טמש, כי לא נחם אלהים דרך טריסט...

ולא להחפאר חלילה לפניכם אני בא לספר כל זאת, אלא להודיע לכם כי הכל היה ב"ה מסודר לבחירות אצלנו; הכל היה מוכן ומזומן מראש בלי רעש, בלי אספות וכלי טירה, שאז אין פרוץ ואין צוחה, רכל, אגיל ואשמחי — חד וחלק. והנה באה "הכנוסיה דמרעילה" וכדרכה המיד החחילה לגלות סודות מן דהחדר ולפרסם ע"ד א זו, שערוריות של בחירות" ביפו ועוד דברים יפים באלה, וכמעט שהיינו בכל רע, והנה הקרים הקביה רפואה למכה, ונפתח דקלפי במהרה ואני נבחרתי ב"ה בקי ו קילות, ומיד לסדתי סוז

וכמה שפענין ומצחיק עוד יותר הוא, כי אנו בעצמנו הננו בין המשחקים ומטלאים ב"ה המקיר חשוב בקימדיה זו — בלשון דקיוגרים אנו קרויי: "שוקלים", כלומר מין "פיגורנטים" נולמים-אלמים שתפקידם לראות, לשמע ולשחוק, והמנהלים משחמשים בים למשחק על רבטה בשעת הצדק, ודננו גם הקהל הנכבד ררואה במרה.

דמי הכניסה — 10 גרושים, כלומר "שקל", ואולם, בינינו לבין עצמנו, רב דקל נכנסים חנם, מהסת שאחרים משלמים עכורם ומסירים להם רק כרטיס-בחירה לקלפי, כי ברב עם הדרת קדש של צירי המזרח...

ואת דאמת אנד לכם, שהיה בדעתי לדחות את שעורי זה לעת אחרת -- עד שיוום המסך מעל אוחו השחוק שמשחקים לפנינו ונראז את הנכורים" בצורהם האמזית ולא מכוסים בפרנס המלאכותי (גרים בלעז) שהם מפרכים עצמם בו, אבל אין פנאי לדמתין, כי עוד מעט יסעו כלם לקרלסברד להצגה שניה, וגם אני בחוככי, כידוע, והרי נחפזים כלם דפעם כיוצאי מצרים טמש, כי לא נחם אלהים דרך טריסט...

ואם לא הדעו אותי עדין, אחכבר להרוצב לפניכם ו דנני ציר נבחר מבלתי-המטלגתיים, כלומר אחד מנכורי הקימדיה של הבחירות בעירונו. איני יודע איך אצליכ, אבל אצלינו אין כוחרים בוועדת

מבעד למסות*

(שעורים בהסתכלות)

וכן — Finita la Comedia סכורים אהם אולי שאני מחזון לאספה-קליבלנד או לוועדה - פ"אג — חשני, לא סניה ולא מקצתיה, אף-על-פי שאם מותר לומר את האמת, יש שם הרבה הרבה מאותו החומר ומשובח שמשנו קימדיה נבראות... לא, לא אליהן נחכנתי דפעם, אלא לקימדיה אחרת הידועה בשם: "בחורות צירים לקינגס בקרלסברד, מאת דמחבר ב. גולדברג — מחזה התולי ומצחיק מאד עד לדמעות, אעפ"י שבעצם הלא כל דבר רציני מאד וגם נורא לסרי... דטרני-קימדיה הזו עלתה על הכמה לעינינו בשבוע זה והוצגה ביה בהצלחה מרובה ע"י לרקת משחקים "מפורסמים" שיצא לרם מינישין בעולמנו, בהנהלת הרגיסיה ב. יפה. מקים החזון בא": ביס, ירושלם, חיפה ואפילו בחברון... וזמנו — בימינו אלה.

* אסיר תורה יהיה לקוראים החתום טטה אם וכחבו לו עשיי כהכת המערכת של "דאר היום" על כל מה שקראו או שמעו בעולמנו, חמר שיסמס לו בטעמים לקוראים. — עז טו ח.